

Свети Георги.

Вий се, сиво стадо,
Въ туй поле широко;
Вий се не поблявай
Мощно и високо —

Пролѣтъта се пукна,
И снѣгътъ избѣга;
Иде свети Георги
Съсъ усмивка блага;

Иде той окиченъ
И съ цвѣтя и шума,
Слънце животворно
Спжтникъ му е въ друма.

Дѣ какво погледне,
Съ вѣкъ се подмладява,
Дѣ какво облѣхне
Въ мигъ се съживява.

Цѣвна пакъ полето,
Бликна и трѣвата,
На потокътъ свѣтълъ
Чиста е водата;

Вий се сиво стадо
И не блѣй високо —
Вечъ съ трѣва е пълно
Туй поле широко.

Доцо.

